

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 1. behandling af lovforslag nr. L 62:

Forslag til lov om ændring af lov om behandling af personoplysninger. (Gennemførelse af EU-rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager).

Af justitsministeren (Brian Mikkelsen).

(Fremsættelse 13.11.2008).

Kl. 11:56

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Forhandlingerne er åbnet.

Den første, der får ordet, er igen Venstres ordfører, hr. Karsten Nonbo.

Kl. 11:56

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Det her lovforslag, som vi nu skal drøfte, handler om at gennemføre EU's rammeafgørelse om beskyttelse af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager. Deri lægges op til, at justitsministeren kan udstede en bekendtgørelse med nogle retningslinjer, som strammer op på det samarbejde. Jeg ved godt, at nogle måske kunne have ønsket, at disse retningslinjer var kommet ind i et lovforslag, men jeg vil drage en sammenligning med færdselsloven, som jo også lægger op til en masse bekendtgørelser, der er f.eks. en kørekortbekendtgørelse, der er en udstyrsbekendtgørelse, og der er en vejafmærkningsbekendtgørelse osv. Alt kan jo ikke lægges ind i en lov. Så jeg vil sige, at vi fra Venstres side er helt trygge ved at bemyndige justitsministeren til at udstede en sådan bekendtgørelse.

For en sikkerheds skyld vil jeg sige, at det her jo er et område, der handler om grænseoverskridende kriminalitet, og at grænseoverskridende kriminalitet kræver grænseoverskridende efterforskning, og som led i et efterforskningssamarbejde med andre lande er man jo også nødt til at udveksle oplysninger, og det er vi helt trygge ved at man gør. Så fra Venstres side kan vi helt støtte lovforslaget.

Jeg vil sige om det, der i forslaget handler om egenaces, altså det om, at man kan få lov til at gå ind og se, hvad man har stående i registeret, at mit håb jo er, at det vedbliver at være noget, der sker inden for kriminelle domme, og at der ikke gives mulighed for egenaces til efterforskningen, men det tager jeg som en given ting.

Venstre støtter lovforslaget.

Kl. 11:58

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den socialdemokratiske ordfører, og det er fru Karen Hækkerup.

Kl. 11:58

(Ordfører)

Karen Hækkerup (S):

Allerede i forsommeren gav vi jo mandat til, at regeringen kunne gå videre med at forsøge at lave en aftale, som handler om lige præcis det, vi står med nu, nemlig en opfølgning, hvor man forbedrer den måde, vi udveksler data med hinanden på i Europa.

Det her lovforslag er derfor også en opfølgning på B 79, og vi har allerede i juni måned haft en rammeafgørelse, hvor man er gået ind og har diskuteret datakvalitet, behandlingstid og tilsyn, domstolsprøvelse, erstatning og sanktioner.

Jeg vil gerne sige, at vi fra Socialdemokraternes side selvfølgelig bakker varmt op om, at det her nu er udmøntet som et lovforslag. Så vil jeg gerne kommentere, hvad Venstres ordfører sagde, nemlig at man havde overvejelser om, hvorvidt det var bedst, at det lå som et lovforslag eller som en betænkning. Og der vil jeg bare sige, at vi fra Socialdemokraternes side ingen problemer har med, at det ligger som en betænkning, for der er jo givet det mandat, at det er præciseret, at der kun må indskrives nye regler, som er en styrkelse af de retssikkerhedsmæssige garantier og altså en styrkelse af persondataloven om menneskers rettigheder.

Derfor kan man sige, at det, der nu kommer til at stå, er, at vi får forbedret de muligheder, vi har for at udveksle data. Vi har i den danske persondatalov i dag ikke samme beskyttelse, som der nu bliver lagt op til, så reglerne bliver faktisk forbedret, og det kan vi jo selvfølgelig kun være tilfredse med, og vi har egentlig ikke yderligere kommentarer til forslaget.

Kl. 12:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Det giver anledning til en enkelt kort bemærkning fra hr. Karsten Nonbo.

Kl. 12:00

Karsten Nonbo (V):

Nu skal det jo stilles som et spørgsmål. Jeg vil derfor spørge fru Karen Hækkerup, om ikke fru Karen Hækkerup er enig i, at der ved behandlingen i sommer var en sådan debat. Altså, Venstre har ligesom Socialdemokraterne ingen betænkeligheder, og vi går derfor helt ind for, at vi udsteder en bekendtgørelse. Men der var andre partier – det var det, jeg nævnte – der havde en sådan betænkelighed, og det var derfor, jeg forklarede, hvorfor vi ikke havde den. Jeg kan så sige, at jeg er glad for, at Socialdemokraterne tilslutter sig det samme synspunkt, som vi har.

Kl. 12:00

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Inden ordføreren får lov til at svare, skal jeg sige, at hr. Karsten Nonbo har været medlem af Folketinget i for mange år. For det med, at en kort bemærkning skulle ende med et spørgsmål, er afskaffet for mange år siden. Nu kan en kort bemærkning også bare være en konstatering eller et synspunkt. Således orienteret får fru Karen Hækkerup ordet.

Kl. 12:01

Karen Hækkerup (S):

Jeg synes, at det er fint med nogle spørgsmål. Det gør det også meget nemmere at komme igen. Men uanset om det var en konstatering eller et spørgsmål, konstaterer jeg med glæde her fra talerstolen, at Venstre ingen problemer har med, at det udmønter sig i en bekendtgørelse. Sådan hørte jeg heller ikke hr. Karsten Nonbo sige det, jeg refererede blot til, at når vi bakker op om, at det er en bekendtgørelse og ikke et lovforslag, er det, fordi der er givet garantier for, at det kun må indeholde en endnu mere styrket fokus på retssikkerheden, og derfor kan vi selvfølgelig ingenting have imod det.

Nu kan jeg se, at der kommer et nyt spørgsmål.

Kl. 12:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der kommer i hvert fald en kort bemærkning fra hr. Karsten Nonbo.

Kl. 12:01

Karsten Nonbo (V):

Det er nemlig korrekt. Da vi ikke skal stille spørgsmål, vil jeg bare sige tak.

Kl. 12:01

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Jeg kan konstatere, at julefreden breder sig. Og den næste ordfører er Dansk Folkepartis ordfører, hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 12:01

(Ordfører)**Morten Messerschmidt (DF):**

Dette er jo en del af hele det strafferetlige samarbejde, som man har og er ved at bygge op inden for EU. Jeg vil sige, at der jo er grund til sådan indledningsvis at glæde sig over, at man da stadig væk kan finde ud af at lave strafferetligt samarbejde inden for det mellemfolkelige. Når vi hører jupartierne tale om Lissabontraktaten, er det jo nærmest, som om alting er kaos, at der er stilstand, at vi slet ikke kan noget, fordi vi skal sidde der og slå med et samarbejde, hvor alle lande skal være enige, og hvor det ikke er Kommissionens embedsmænd, der har initiativretten, og hvor Domstolen ikke kan være progressiv og ligesom sørge for at give dem ret, der vil mest EU osv. Det her er jo et udtryk for, at det rent faktisk har kunnet lade sig gøre inden for det mellemstatslige område at lave nogle regler, som måske ikke lige er, som vi i Dansk Folkeparti havde drømt det, men som erfaringsmæssigt kunne være langt værre.

Det her forslag lægger jo op til, at man skal sikre nogle grundrettigheder, når man udveksler informationer myndighederne imellem mellem EU-landene. Det handler om, at man skal udveksle informationer i forbindelse med efterforskning af straffelovsovertrædelser, andre retlige og administrative procedurer, afværgelse af alvorlige trusler mod den offentlige sikkerhed og historiske, statistiske eller videnskabelige formål. Det lyder jo selvfølgelig meget fornuftigt, i hvert fald det første. Jeg er lidt i tvivl om, hvorvidt det med de historiske og videnskabelige formål i virkeligheden burde være noget, der blev reguleret under EU's regler om retligt samarbejde. Men lad det ligge.

Når Dansk Folkeparti sådan grundlæggende er skeptisk over for hele det udvekslingscirkus af informationer, der finder sted, er det selvfølgelig ikke, fordi vi ikke kan se en idé i at samarbejde over grænserne. Det er helt åbenlyst, at i en tid, hvor EU jo i kraft af Schengenaftalen nærmest har kapituleret over for de kriminelle kræfter og sagt, at vi bare nedlægger vores grænser, og at vi lader EU være det åbne slaraffenland for alt lige fra våbensmuglere til menneskehandlere og narkobaroner, jamen så er det da klart, at man er nødt til at finde i hvert fald nogle regler at sætte i stedet for.

Når nu man har valgt så konsekvent at overhøre Dansk Folkepartis ønske om bare at genindføre grænsekontrollen, så er det klart, at man

er nødt til at finde noget at sætte i stedet for. Der må det efterfølgende spørgsmål jo bare være: Hvad skal det så være? Hvordan skal man så gøre det?

Man må sige, at EU altså ikke dér har opfundet den mest geniale mekanisme. Det, man baserer sig på, er nemlig det, der hedder gensidig anerkendelse, altså det forhold, at landene umiddelbart uden videre prøvelse, uden videre kritik, er forpligtet til at udlevere oplysninger til alle de andre medlemslande. I den ideelle verden ville det jo være smukt og godt, hvis alle de 27 medlemslande fungerede lige godt; hvis retssikkerheden var lige god i alle landene, jamen så havde vi jo sådan set ingenting at frygte.

Men igen har man jo valgt at overhøre Dansk Folkepartis advarsler imod f.eks. østudvidelsen og har altså taget lande ind, som vi bare må se i øjnene på det retssikkerhedsmæssige område ligger milevidt fra det, vi kender fra Danmark og fra Norden generelt.

Hvis man ser på, hvorfor mange overtrædelser af f.eks. retten til en retfærdig rettergang, som de forskellige EU-medlemslande har, altså menneskerettighedskonventionens artikel 6, vil man kunne konstatere, at mens vi i Danmark har ganske få overtrædelser – jeg mener, at det er to eller tre gange, vi er blevet dømt – så er et land som Frankrig blevet dømt 438 gange, et land som Italien er blevet dømt 1.150 gange, og i Østeuropa er det fuldstændig den samme udvikling, hvad i øvrigt justitsministeren i et skriftligt svar til undertegnede har bekræftet. Derfor må man bare sige, at retstilstanden er vidt forskellig imellem de EU-lande, som man altså har valgt at samarbejde med. Der er det måske ikke det smarteste i verden, at man så har sagt nej til at ville sige nej; at man ikke i det mindste, hvis en eller anden tilfældig politikkommissær i Bukarest kommer med en anmodning om udlevering af oplysninger om en dansker, så måtte bede om en begrundelse for det. Det ville måske være det mest fornuftige.

Det har man valgt at sige nej til, for vi tror jo på, at EU er Paradisets genkomst på jord, og derfor er der ingen problemer, og det er det, man baserer hele sin lovgivning på.

Det her forslag bygger så oven på de regler, man allerede har om udveksling af informationer, og forsøger ligesom at lappe nogle af de huller, som man har skabt. Der vil jeg sige, at det jo ikke er dårligt at give borgerne nogle retsgarantier. Når nu de har taget garantien bort fra, at man kan få en begrundelse for, hvorfor der skal

udleveres nogle oplysninger til et eller andet korrupt land i Østeuropa, så er det selvfølgelig meget godt at sætte nogle begrænsninger i stedet for, selv om man måske oprindeligt skulle have grebet det an fra den anden side.

Jeg vil sige, at der er nogle positive takter i det her forslag. Det forsøger at løse nogle af de problemer, som der er i de regler, man i EU har gennemført fra starten, og det er vi selvfølgelig positive over for og vil se på i udvalgsbehandlingen. Vi er en smule kritiske over for hele det regime, man er ved at bygge op, og vi deler i øvrigt også en række af de bekymringer, som bl.a. Advokatsamfundet har, om, hvorvidt det er fornuftigt, at det meste af implementeringen sker ved, at justitsministeren bemyndiges.

Men vi går positivt ind i det her. Vi kan se nogle fordele, vi kan også se nogle ulemper, og dem skal vi så forsøge at få luget ud.

Kl. 12:07

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Det giver anledning til to korte bemærkninger. Først er det hr. Tom Behnke.

Kl. 12:07

Tom Behnke (KF):

Man kan jo mene, hvad man vil, om den udvikling, der er sket i Europa igennem årene, og der må hr. Morten Messerschmidt jo have sine synspunkter; det vil jeg slet ikke anfægte, på intet tidspunkt. Men der er noget, jeg godt vil høre nærmere om. Uanset at vi i dag ville være i en situation, hvor der stadig væk var landegrænser med fysisk kontrol, uanset EU's størrelse, altså uanset antallet af lande, og hvilke lande der er med i EU, så er det vel stadig væk hensigtsmæssigt og fornuftigt med et politisamarbejde på tværs af landegrænserne. Og hvis det er fornuftigt, og der kan jeg se at hr. Morten Messerschmidt nikker, så er det vel også mest hensigtsmæssigt, at man har nogle fælles spilleregler for, hvordan et sådant samarbejde skal foregå, således at vi ved, hvad det er, vi går ind til, og således at samarbejdet kan foregå gnidningsfrit og problemfrit, således at vi kan fange forbryderne. Og det er jo det, forslaget lægger op til.

Kl. 12:08

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det hr. Morten Messerschmidt.

Kl. 12:08

Morten Messerschmidt (DF):

Det er fuldstændig rigtigt, at det giver mening – selvfølgelig – at samarbejde mellem politimynderhederne de europæiske lande imellem og i øvrigt også uden for EU's medlemslande. Der er

da ingen grund til, at vi ikke skulle samarbejde med politiet i Ukraine, Georgien og Rusland og andre steder, for vi ved, at de internationale netværk ikke respekterer grænserne.

Men man er bare nødt til at sige: Forudsætter et samarbejde mellem politimyndighederne virkelig, at man ikke har grænsekontrol? Altså, er det sådan, at hvis der kommer en politibil drørende fra Danmark og skal ind i Tyskland, så vil de derværende toldbetjente straks sige: Det ser mistænkeligt ud; den må vi hellere stoppe til kontrol? Eller vil man måske sige: En politibil kan vi måske godt lade køre igennem uden videre kontrol? Jeg tror faktisk, at de folk, vi dengang havde stående ved grænsen, var i stand til meget hurtigt at finde ud af, hvad det var, man skulle stoppe, og hvem det var, man skulle lade køre. Og så vidt jeg husker, var hr. Tom Behnke og jeg, da Folketinget stemte om nedlæggelsen af den danske grænse, vistnok i 1998, faktisk enige om den sag.

Kl. 12:09

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 12:09

Tom Behnke (KF):

Hvis vi skal følge logikken i det hensigtsmæssige i, at man har denne mulighed for fysisk at blokere, kan vi se, at hr. Morten Messerschmidt vælger at gå et stykke tid tilbage i historien, som her så velvalgt til det tidspunkt, før man nedlagde den fysiske kontrol mellem landene i EU.

Men hvis det skal give mening, og hvis der skal være en vis form for logik i det ræsonnement, har hr. Morten Messerschmidt så også tænkt sig at gå så langt tilbage i historien, at vi skal have genskabt byportene omkring København? For det ville jo også være hensigtsmæssigt, at man, hvis forbrydere var på vej til eller fra København, kunne lukke byportene og så simpelt hen fange dem dér fysisk. Eller hvortil går det? Eller er det bare, fordi det lige er belejligt, fordi hr. Morten Messerschmidt har så meget imod det EU-samarbejde, der foregår? Eller var der intet ræsonnement?

Kl. 12:10

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 12:10

Morten Messerschmidt (DF):

Jeg tror, at de fleste, i hvert fald de, der sådan bevæger sig uden for Christiansborgs mure, vil

være bekendt med, at narkokriminaliteten, våbenhandelen og menneskehandelen formodentlig er de tre områder, som har nydt allermest godt af, at man har nedlagt grænsekontrollen, jo ikke bare i Danmark, men i alle EU's medlemslande på nær Storbritannien.

Det er helt åbenlyst, at det, der er oprettet i dag, er et system, der betyder, at bare man kommer ind over den østlige grænse, så er der fri indvandring, så er der fri adgang til alle EU's lande. Og det er helt åbenbart, at landene i øst ikke har samme mulighed for at bevogte den enormt lange grænsestrækning, som vi havde det tidligere, som Tyskland havde det, og som Sverige havde det. Grænsekontrollen har aldrig generet hæderlige mennesker, folk, der bare ville have varer over grænsen. Men det, at man ophæver grænsekontrollen, er en håndsrækning til de kriminelle.

Kl. 12:11

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er der en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 12:11

Morten Østergaard (RV):

Man fristes jo til at spørge, om Dansk Folkeparti også ønsker at ophæve den nordiske pasunion, som betyder, at man kan færdes frit i de nordiske lande. Men det har jo ikke rigtig noget med lovforslaget at gøre, og derfor synes jeg måske, at det var mere interessant at vende tilbage til det.

Vi kom jo vidt omkring, der var Lissabontraktat, og der var det lovforslag, vi havde for nogen tid siden, om gensidig anerkendelse, men det, som det her jo reelt handler om, er, at Justitsministeriet vurderer, at man er nødt til at have en bemyndigelse, fordi rammeafgørelsen formentlig på nogle enkelte punkter vil vise sig at styrke datasikkerheden, og det vil så være nødvendigt at lave ændringer.

Der vil jeg bare spørge hr. Morten Messerschmidt: Forstod jeg det rigtigt, at hr. Morten Messerschmidt ud over alle besværgelserne over EU's elendigheder finder det godt – og det er jeg enig i – hvis det lykkes at styrke datasikkerheden til glæde for danskerne, og hvis det er det, der kommer ud af rammeafgørelsen, så skal man selvfølgelig lade justitsministeren gøre det?

Kl. 12:12

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 12:12

Morten Messerschmidt (DF):

Ja, det er godt at styrke danskernes retssikkerhed, det er der slet ikke nogen tvivl om, og det er et ekstremt godt eksempel på, at man inden for det mellemstatslige strafferetssamarbejde i EU, altså det samarbejde, som Lissabontraktaten og hr. Morten Østergaard og andre gerne vil nedlægge, rent faktisk kan skabe nogle rigtig gode rammer, både for borgerne og for politiet, og at der derfor overhovedet ikke er nogen grund til at flytte det op i det overstatslige samarbejde.

Det, som vi er kritiske over for, er f.eks. på linje med det, som Advokatrådet giver udtryk for, nemlig at man synes, at den bemyndigelseskompetence, som lovforslaget lægger op til at lægge på justitsministerens bord, kan være betænkelig. Og det er bl.a. det, som jeg sagde at vi ville spørge ind til under udvalgsbehandlingen for at få uddybet, om det virkelig er nødvendigt at lægge så stor en bemyndigelse hos den udøvende magt.

Kl. 12:13

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Der er yderligere en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 12:13

Morten Østergaard (RV):

Jeg bliver bare altid så begejstret. Selv om man forsøger at pakke det ind i negativitet over for Den Europæiske Union, bliver jeg jo altid glad, når Dansk Folkeparti anerkender, at der rent faktisk her er tale om, at man fra Justitsministeriets side vurderer, at den rammeafgørelse vil kunne føre til en styrkelse af retssikkerheden og datasikkerheden i Danmark, og at det er det, man søger bemyndigelse til at efterleve. Der må vi bare sige, at der kan hr. Morten Messerschmidt og jeg så i dag forenes i en fælles glæde over, at det jo så var Den Europæiske Union og ikke dette Folketing, der bragte dette til veje. Det er jo til gavn og glæde ikke bare for danskerne, men for alle borgerne i Den Europæiske Union, og det må vi i virkeligheden kunne udtrykke en fælles glæde ved i dag.

Kl. 12:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ordføreren.

Kl. 12:14

Morten Messerschmidt (DF):

Det er jo fristende, endda i denne søde juletid. Jeg mener: Der kan jo ikke være meget glæde ved at være medlem af Det Radikale Venstre, så

kunne man lige på det her område glæde hr. Morten Østergaard, var det jo altså fristende.

Dog vil jeg sige, at det jo ikke er et knippelgodt eksempel på, hvordan EU bare er til gavn for alle, for borgerne og for Danmark osv., for det område, som man bruger her til at indføre nogle bedre regler end dem, man havde før, er jo præcis det område, som man vil afskaffe med Lissabontraktaten. Derfor er det måske ikke det allerbedste eksempel at pege på for hr. Morten Østergaard og andre jubeleuropæere.

Kl. 12:14

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Vi går videre i ordførerrækken, og det er SF's ordfører, fru Karina Lorentzen.

Kl. 12:15

(Ordfører)**Karina Lorentzen (SF):**

Det her forslag har jo allerede været behandlet en gang før her i Folketinget, og jeg skal kun gentage nogle få af de ting, som SF tidligere har nævnt.

Vi er meget opmærksomme på vigtigheden af at sikre et højt databeskyttelsesniveau, og derfor synes vi også, at det er af stor betydning, at vi får indrettet en lovgivning, som fungerer effektivt på EU-niveau. For det må forventes, at der med årene sker en væsentlig udvidelse af politi- og domstolssamarbejdet.

Vi anerkender, at forslaget på nogle punkter sikrer et bedre og højere beskyttelsesniveau end det, som persondataloven giver i dag. Det er glædeligt, men vi havde nogle bekymringer i forbindelse med behandlingen af beslutningsforslaget, som jeg stadig væk synes står åbne.

For det første synes vi, det er problematisk, at der i forslaget er henlagt en fælleseuropæisk tilsynsmyndighed til en senere rådsafgørelse, sådan at man ikke med sikkerhed kan vide, om den nogen sinde etableres, og man kender heller ikke tidshorizonten for den. Vi synes, det er meget betænkeligt, fordi de nationale tilsynsmyndigheder fungerer meget forskelligt, og fordi muligheden for at sikre kontrol og ensartethed i databehandlingen netop beror på, at vi får sådan en fælleseuropæisk myndighed.

For det andet er vi også lidt utilfredse med, at ikke alle data omfattes af forslaget. Det er nemlig sådan, at det kun kommer til at omfatte de elektronisk overførte data.

For det tredje er vi også betænkelige ved, at Datatilsynet finder, at rammeafgørelsen åbner flere muligheder for behandling af følsomme

oplysninger end det, der gælder i Europarådets rekommandation. Vi finder, at der i lighed med rekommandationen kun må behandles følsomme oplysninger i politimæssig sammenhæng, hvis det er nødvendigt i forbindelse med en konkret efterforskning.

For det fjerde er der heller ikke nogen garanti for, at oplysninger, som er indsamlet og videregivet til udenlandske myndigheder med henblik på efterforskning i en straffesag, ikke anvendes til andre formål. Det kræver dog en forhåndsgodkendelse fra det ydende land, men vi er ikke overbevist om, at det effektivt kan kontrolleres.

I forhold til de nye beføjelser til justitsministeren vil jeg sige, at man jo altid skal være lidt på vagt, når der gives ministerbeføjelser, men Datatilsynet har ikke noget at bemærke til den her beføjelse. Jeg vil dog sige, at det, at man kun kan sikre et højere databeskyttelsesniveau, altid er en subjektiv vurdering. Men vi må prøve i det kommende udvalgsarbejde at afklare, hvordan det hænger sammen.

Kl. 12:18

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er den konservative ordfører, og det er hr. Tom Behnke.

Kl. 12:18

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Det er ved at være rigtig, rigtig mange år siden, vi levede i så små bysamfund, at alle kendte alle. Uanset på hvilket tidspunkt af døgnet, man valgte at gå ind gennem byporten, ja, så var der nogen, der havde styr på, hvem det var, der kom, og hvem det var, der gik. Det er rigtig, rigtig mange år siden. Sådan er det ikke mere. Vi har i mange år kunnet bevæge os frit over hele landet, og i de seneste årtier har vi også kunnet bevæge os frit rundt i EU. Sådan går udviklingen, og sådan vil fremtiden være.

I takt med at det bliver mere og mere globaliseret, om man vil, eller at verden i hvert fald bliver mindre og mindre og det er nemmere og nemmere at komme rundt og komme over landegrænser, hvad enten der nu er en kontrol eller ikke er en kontrol, ja, så er man selvfølgelig nødt til at have nogle spilleregler, der følger med i forhold til at kunne komme efter de forbrydere, der vil udnytte at kunne hoppe fra det ene land til det andet eller fra den ene by til den anden.

Derfor er et politisamarbejde på tværs af grænserne, ikke bare på tværs af bygrænserne og ikke bare på tværs af politikredsgrænserne her i landet, men også på tværs af landegrænser-

ne i EU, helt afgørende, så vi har et tæt og godt sammenhængt politisamarbejde, der kan sikre, at vi lynhurtigt kan komme efter forbryderne, så man ikke kan begå en forbrydelse det ene sted og så bare skynde sig at stikke af, men at man rent faktisk bliver forfulgt, at man bliver fanget, bliver stillet for en dommer og får sin dom. Det er også med til, at det vil være meget nemmere at komme efter dem, der begår den grænseoverskridende organiserede kriminalitet, med fælles spilleregler for det politimæssige samarbejde.

Før sommerpausen gav Folketinget jo sit mandat til regeringen og sit samtykke til, at man kunne ophæve det parlamentariske forbehold over for udkastet til rammeafgårelsen. Det har man så gjort, og efterfølgende kommer så naturligvis konsekvensen af det, nemlig at der her kommer et lovforslag, som skal udmønte de spilleregler, som man er blevet enige om på tværs af landene. Der er det så, som der klart og tydeligt står i forslaget, at det alene giver justitsministeren adgang til at fastsætte regler, som i overensstemmelse med rammeafgårelsen indebærer en yderligere styrkelse af databeskyttelsen, når det gælder udveksling af personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde i kriminalsager. Det er jo absolut til fordel for alle parter, at vi for det første har et godt og solidt samarbejde, og for det andet, at borgerne har en sikkerhed for, at der er klare spilleregler for den måde, man udveksler oplysninger på, og det, man kan bruge oplysningerne til.

Så det er på alle måder et forslag, vi støtter fra konservativ side.

Kl. 12:20

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak for det. Så er det den radikale ordfører, og det er hr. Morten Østergaard.

Kl. 12:21

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Det Radikale Venstre kan støtte lovforslaget, som altså indeholder en bemyndigelse til, at justitsministeren i tråd med tidligere beslutninger truffet af Folketinget kan tilrette persondataloven således, at der sker en yderligere styrkelse af databeskyttelsen, og jeg synes, det er centralt at holde fast i, at det netop er det, som er bemyndigelsen. Det fremgår jo også af høringsnotatet, at Datatilsynet, som er myndigheden på det her område, ikke har problemer hermed, og det gentages flere gange, at det altså udelukkende er en bemyndigelse til at forbedre databeskyttelsen.

Det er klart, at det, vi får behov for i udvalget, jo er at blive enige om – som også fru Karina Lorentzen var inde på – hvem det så lige er, der vurderer, om noget styrker eller svækker databeskyttelsen, og der mener jeg at vi må have en aftale om, at når bemyndigelsen anvendes, så bliver udvalget orienteret, således at vi har mulighed for at gøre indsigelse, hvis der er uenighed om, hvorvidt der er tale om en reel styrkelse eller i virkeligheden det modsatte.

Jeg synes, det er vigtigt, at vi får et velfungerende internationalt retssamfund, og jeg synes, det er vigtigt, at vi har et velfungerende juridisk og retsligt samarbejde inden for EU. Det jo også derfor, Det Radikale Venstre ønsker, at vi skal afskaffe forbeholdet på området for retlige og indre anliggender. Det ved vi at der er nogle partier der ønsker at gøre helt eller delvis. Vi håber, at det her skridt kan ses som endnu et lille skridt i retning af et stadig stærkere, tættere og mere forpligtende samarbejde mellem EU's medlemslande på området for retlige og indre anliggender.

Kl. 12:22

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Den næste ordfører er Enhedslistens ordfører, hr. Frank Aaen.

Kl. 12:22

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Da Enhedslistens ordfører, fru Line Barfod, ikke kan være til stede, skal jeg meddele, at Enhedslisten er imod forslaget. Det indeholder en bemyndigelse til ministeren, uden at det fremgår, hvilke regler det er, ministeren får bemyndigelse til at indføre. Og som bl.a. Advokatrådet peger på i sit høringssvar, er persondata så følsomt et område, at regulering bør ske ved lov og ikke ved regler fastsat af ministeren.

Jeg har selvfølgelig hørt den debat, der har været, om, at der angiveligt kun skulle være tale om forbedringer, der kan indføres i henhold til den her bemyndigelse, men som det også er debatteret: Hvad er forbedringer? Særlig i en opbidset situation, som vi så efter den 11. september, er jeg bange for, at der måske kan komme rigtig grimme ting frem, som bare bliver præsenteret som forbedringer. Det er derfor, at vi mener, at man ikke bare skal orientere om, at der nu er sket den og den ændring, men at ændringer vedrørende, hvordan man behandler persondata, bør ske i form af en lov i Folketinget og ikke ved en bemyndigelse, som ministeren har fået.

Kl. 12:24

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren, og vi går videre i ordførerrækken. Så er det Liberal Alliance, hr. Villum Christensen.

Kl. 12:24

(Ordfører)

Villum Christensen (LA):

Rigtig mange af de problemer, vi forholder os til her i Folketinget, har svært ved at finde deres løsning, hvis ikke indsatserne koordineres på tværs af landegrænser. En væsentlig forudsætning eller ligefrem betingelse for dette er jo naturligvis, at regler og vilkår for viderebehandling af data, herunder persondata, er koordineret. Det er det centrale i dette forslag. Det politimæssige og strafferetlige samarbejde skal naturligvis have bedst mulige vilkår, ligesom databeskyttelsen og den registreredes rettigheder skal sikres og opprioriteres.

I realiteten er det vel egentlig en miniophævelse af det retlige forbehold, vi klarer her i Folketinget. Vi synes, det er i orden, at ministeren får bemyndigelsen, og kan støtte forslaget.

Kl. 12:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Tak til ordføreren. Så er det justitsministeren.

Kl. 12:25

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg vil godt takke for den enstemmigt positive modtagelse af forslaget. Det er glædeligt, at der er så bred opbakning til at skabe det fornødne lovgrundlag for at gennemføre den pågældende EU-rammeafgørelse i dansk ret. Det handler jo om at styrke databeskyttelsen og derigennem understøtte udveksling af personoplysninger mellem EU-medlemslandene som led i kriminalitetsbekæmpelsen.

Vi glæder os til udvalgsbehandlingen og vil selvfølgelig stå til rådighed for de bemærkninger og spørgsmål, der måtte være. Jeg vil også benytte lejligheden her til at takke for en god debat og en velvillig modtagelse af forslaget.

Kl. 12:25

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Der er en enkelt kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 12:25

Morten Østergaard (RV):

Jeg vil blot lige adressere det her med, hvem det er, der definerer, hvornår noget er en styrkelse af datasikkerheden, og hvornår det ikke er. Jeg vil spørge, om ministeren i udvalgsbehandlingen vil medvirke til, at vi fastsætter en eller anden

form for fælles forståelse af, hvordan bemyndigelsen vil blive anvendt – forstået på den måde, at udvalget f.eks. bliver orienteret eller får ministerens beslutninger forelagt, eller at man på anden vis sikrer, at der er sådan nogenlunde fælles fodslag og fælles forståelse af, at bemyndigelsen anvendes i tråd med det, der er forelagt, nemlig til en styrkelse af datasikkerheden.

Kl. 12:26

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 12:26

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg synes, jeg vil understrege her – og jeg vil selvfølgelig meget gerne tale om det ved udvalgsbehandlingen – at der jo altså er tale om en nøje afstemt bemyndigelse, som jo alene giver adgang til inden for rammeafgørelsens anvendelsesområde at fastsætte regler, som i overensstemmelse med rammeafgørelsen indebærer en yderligere styrkelse af databeskyttelsen, når det gælder udveksling af de her personoplysninger i forbindelse med politisamarbejde og retligt samarbejde.

Jeg synes ikke, det giver anledning til nogen betænkeligheder, men vi kan godt tage en diskussion om det. Jeg har også noteret mig, som spørgeren selv var inde på, at Datatilsynet, som jo er den tilsynsmyndighed, som administrerer persondataloven, jo ikke har haft bemærkninger til indsættelse af en bemyndigelsesbestemmelse af den foreslåede karakter.

Men lad os tage en dialog om det i Retsudvalget.

Kl. 12:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Hr. Frank Aaen for en kort bemærkning.

Kl. 12:27

Frank Aaen (EL):

Nå ja, men Advokatrådet har jo udtrykt sin betænkelighed over bemyndigelsen, så det er jo ikke bare noget, som bliver fremhævet her i debatten – det er altså også fremhævet af andre, som har meget stor indsigt i det her område.

Derfor har jeg det enkle spørgsmål til ministeren: Hvorfor skal det i virkeligheden gennemføres som en bemyndigelse? Hvorfor kunne man ikke lige så godt sige, at hvis der er brug for forandringer vedrørende behandlingen af personfølsomme data, så ændres de ting med lovgivning her i Folketinget?

Kl. 12:27

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Så er det ministeren.

Kl. 12:28

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det har vi fra regeringens side overvejet meget nøje og har selvfølgelig vurderet frem og tilbage. Den bedste løsningsmodel, sådan som vi vurderer det, for også at sikre persondata og mest fremkommelighed, er, at der laves en særskilt bekendtgørelse. Det vil også stemme bedst overens med persondatalovens mere generelle karakter, at de specifikke regler for behandling af personoplysninger i forbindelse med det politimæssige og strafferetlige samarbejde inden for EU fastsættes i en bekendtgørelse på området.

Jeg vil også lige understrege over for hr.

Frank Aaen, at der altså ikke er tale om at give justitsministeren en bred bemyndigelse, således som det har været anført. Der er tværtimod tale om en – som jeg også svarede hr. Morten Østergaard – nøje afgrænset bemyndigelse, som alene giver begrænset adgang til inden for rammeafgørelsens anvendelsesområde at fastsætte de nøjagtige regler. Så vi er trygge ved det.

Jeg har selvfølgelig også noteret mig hørings svaret fra nogle advokater, men Datatilsynet, som er vores myndighed på området, mener ikke, at der er grundlag for bemærkninger.

Kl. 12:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Men der er i hvert fald yderligere en bemærkning fra hr. Frank Aaen.

Kl. 12:29

Frank Aaen (EL):

Men så vidt jeg kan se i ministerens notat om høringssvarene, er der ikke reageret på Advokatrådets henvendelse. Det skyldes måske, at den er kommet lidt sent i forløbet – det tør jeg ikke sige. Men jeg synes jo i hvert fald, at Advokatrådets indvending bør have en skriftlig bemærkning fra ministeren.

Jeg vil sige, at jeg ikke syntes, at jeg hørte noget betryggende argument for overhovedet, hvorfor det her skal laves som bemyndigelser, i stedet for at det blev lavet som lovgivning. Hvis ting kan laves som lovgivning på så vigtige områder som det her, så synes jeg, det bør laves som lovgivning og ikke på nogen som helst anden måde.

Kl. 12:29

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):

Så er det ministeren.

Kl. 12:29

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Vi har som nævnt overvejet det nøje, og vi mener, det er den rigtige måde at gøre det på. Jeg

skal selvfølgelig nok sørge for, at vi sender et skriftligt svar på Advokatrådets høringsbidrag, som også tilgår Retsudvalget.

Kl. 12:30

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Tak til ministeren.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 28: Forslag til folketingsbeslutning om bedre retsbeskyttelse af ejendomsfunktionærer m.fl.
Af Karen Hækkerup (S) m.fl.
(Fremsættelse 31.10.2008).

Kl. 12:30

Forhandling

Fjerde næstformand (Helge Adam Møller):
Forhandlingerne er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren.

Kl. 12:30

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):
Beslutningsforslaget går ud på, at Folketinget opfordrer regeringen til at igangsætte et udvalgsarbejde med henblik på at ændre afgrænsningen af personkredsen i straffelovens § 119 og § 121 om bl.a. vold mod personer, som handler i offentlig tjeneste. Udvalgsarbejdet bør ifølge forslaget bl.a. specifikt vurdere, om ejendomsfunktionærer skal beskyttes af de nævnte bestemmelser.

Beslutningsforslaget er en uændret genfremsættelse af Socialdemokratiets beslutningsforslag, B 120, fra foråret 2007. Regeringen kunne ikke i 2007 støtte beslutningsforslaget, og efter regeringens opfattelse er der ikke på dette område sket afgørende ændringer, siden vi i Folketinget sidst behandlede spørgsmålet om, hvorvidt ejendomsfunktionærer skulle være omfattet af straffelovens § 119 og § 121. Regeringen kan derfor heller ikke i dag støtte beslutningsforslaget.

Jeg vil gerne slå fast, at enhver form for vold og trusler om vold er en helt uacceptabel krænkelse

af det enkelte menneske. Det gælder, uanset hvem det er, der bliver ofre for volden og truslerne, og der skal fra retssystemets side være tale om en konsekvent og effektiv retsforfølgelse. Dette var også baggrunden for, at regeringen allerede kort efter sin tiltræden, i 2002, tog initiativ til at skærpe straffene for vold. Efter regeringens opfattelse afspejlede det strafniveau, der hidtil havde været i voldssager, ikke i tilstrækkelig grad den krænkelse, som ofrene blev udsat for. Med strafskaerpelsesloven fra 2002 blev der således lagt op til en generel forhøjelse af straffene for bl.a. vold.

Siden strafskaerpelseslovens ikrafttræden har Rigsadvokaten løbende fulgt udviklingen i retspraksis, bl.a. vedrørende straffene for vold. Rigsadvokaten har senest i sommeren 2007 slået fast, at de forudsatte strafskaerpelser er slået igennem i retspraksis, således at der nu fastsættes højere straffe for vold, end før regeringen trådte til.

Jeg har med andre ord stor sympati for den grundlæggende holdning, der ligger bag beslutningsforslaget, nemlig at vi skal se meget alvorligt på voldskriminalitet. Det er en holdning, der er i fin overensstemmelse med den hårde og markante kurs, som regeringen har stået for på det område. Når det gælder det nærmere indhold i beslutningsforslaget, må jeg imidlertid sige, at der lægges op til en ordning, hvor man rent juridisk vil blande nogle ting sammen, som ikke kan og ikke bør blandes sammen.

Som nævnt lægger forslagsstillerne op til, at man bør overveje en ordning, hvor ejendomsfunktionærer bliver omfattet af de bestemmelser i straffeloven, der bl.a. omfatter vold mod offentligt ansatte som f.eks. politifolk. Det er som bekendt sådan, at straffeloven indeholder nogle almindelige bestemmelser om straf for vold i § 244 og § 246 og en almindelig bestemmelse om straf for trusler i § 266. Disse bestemmelser er almindelige i den forstand, at de som udgangspunkt finder anvendelse, uanset over for hvem og i hvilken sammenhæng forholdet er begået.

Derudover har straffeloven på forskellige områder en række mere specifikke bestemmelser, herunder § 119 og § 121, om bl.a. straf for vold og trusler mod offentligt ansatte. Disse to bestemmelser – og det er vigtigt – indebærer en særlig strafferetlig beskyttelse af personer, som det påhviler at handle i medfør af offentlig tjeneste eller hverv. Det er nok værd at nævne, at bestemmelserne ikke er udtryk for, at det må betragtes som en større krænkelse for f.eks. en po-